

Francesca Brulles Arall va néixer a Torredembarra, però exerceix des de sempre a Montcada i Reixac. Porta ja un bon grapat d'anys treballant pel seu compte, i s'ha anat guanyant la confiança dels clients gràcies a la professionalitat que la caracteritza.

Va fer la carrera combinant els estudis amb una feina als jutjats que li va permetre posar el primer peu en el món del dret: **"Vaig estar fent d'auxiliar als jutjats de Barcelona, perquè em va semblar una bona manera d'adquirir pràctica i de saber com funcionava tot."** I, pel que sembla, la decisió va ser encertada, perquè la nostra lletrada assegura que va treure un bon profit d'aquella feina: **"Realment va ser un bon aprenentatge que ara em permet saber fins on puc exigir al funcionari que tinc davant, perquè conec l'altra banda de la barrera."** Dels anys d'estudiant recorda amb simpatia dos professors dels quals confessa haver après molt: **"El dret català ens l'explicava molt bé l'Encarna Roca, i dins el dret processal penal qui arribava molt als alumnes era en Joan Piqué Vidal."** Plantar-se pel seu compte comportava un cert risc que ella es va decidir a afrontar: **"Vaig plegar del jutjat el dia u d'octubre de 1984 i el dia dos ja feia el primer judici a Granollers."** Fer-se amb una cartera de clients no és senzill, però el boca a orella va funcionar: **"Recordo que quan vaig acabar el primer cas em vaig espantar una mica pensant que no tenia res més a la vista, però de seguida em va entrar el segon i les coses van anar tirant endavant."**

No tenir el despatx en una gran ciutat implica fer una feina de tipus generalista: **"Has de donar servei de tot, perquè si no ho fas i t'especialitza, t'encaselles. També cal tenir en compte en quina zona estàs exercint, qui són els teus clients potencials."** I segueix: **"Estic dins del cinturó industrial de Barcelona i el tipus de persones que em vénen a veure són de classe humil o mitjana, i els has d'ajudar tant a solucionar un problema d'una herència, com un divorci, com algun tema de magistratura relacionat amb un contracte de treball."** De totes maneres, la Francesca sap envoltar-se de bons col·laboradors quan el cas ho requereix: **"Hi ha temes puntuals que treballo amb una companya i amiga. Penso que és un fet habitual i positiu que els advocats que exercim sols tinguem un cercle de companys amb els quals col·laborem per assessorar-nos sobre un o altre tema."**

Dins d'aquesta professió ens trobem gent molt més versada a presentar-se davant dels tribunals que altres que ho eviten en la mesura que poden: **"Sempre dic als clients que vull defensar els seus interessos en tots els àmbits, fins i tot de butxaca, perquè penso que més val estalviar-los una pesseta si es pot solucionar el problema sense anar a judici."** El que fa, doncs, la nostra lletrada és **"anar-hi en última instància, quan el conflicte no es pot arreglar de manera amistosa, o quan és obligatori fer-ho, que també es dona el cas."**

El poc coneixement del dret que té la ciutadania en general provoca sovint malentesos: **"En l'àmbit del dret civil, ens trobem que dins el procediment arriba en un moment donat la fase del judici, però no es celebra mai vista oral, sinó que tot es fa per via escrita a les oficines del jutjat. Doncs bé, m'he trobat davant molts casos en els quals després d'haver passat tota la pràctica de les proves, el client em demana quin dia se celebrarà el judici."** És per aquesta raó que

moltes vegades és necessari fer pedagogia del dret abans d'entrar a parlar directament del tema: **"Hi ha molta gent que confon la demanda amb la denúncia, i també gent que creu que per un tema civil, com pot ser un desnonament, el jutge enviarà algú a la presó."**

Aquesta manca de cultura del dret provoca també que la gent acudeixi a l'advocat massa tard, quan ja és difícil solucionar la qüestió que els preocupa: **"Encara som lluny del dret preventiu, que seria l'ideal. A les persones que em vénen a veure al despatx els dic sempre que haurien de tenir un advocat de reserva, pel dia que el necessitin, i abans de prendre una decisió fer-li una consulta."** D'altra banda, afegeix: **"Més val gratar-se la butxaca per una visita a temps, que no després perdre realment molts diners."**

Hem comentat anteriorment, que la nostra interlocutora porta tot tipus de temes i no s'ha especialitzat en cap de concret. De totes formes sempre n'hi ha uns de més habituals que els altres: **"Segurament el que m'arriba més sovint a les mans són casos matrimonials, divorcis i separacions. Però és curiós com els casos vénen per èpoques, hi ha períodes en què sembla que la gent es posi d'acord. Potser tinc un mes en què m'entren desnonaments, un altre, accidents de circulació i un tercer, herències. No saps per què, però passa."**

El descrèdit de la justícia és sovint una qüestió en boca dels ciutadans i dels mitjans de comunicació, i volem saber què és el que en pensa la nostra advocada: **"El problema que més vivim els qui trepitgem el jutjat cada dia és el dels buits que es produeixen en les places de funcionari. Per una banda, tenim que els jutges de partits judicials que no són capital de comarca solen durar poc i demanen de seguida que poden el trasllat. En aquest cas, quan cessen, sovint es queda la plaça vacant i els han de substituir els seus companys d'altres jutjats, que ja tenen prou feina en el seu propi, donat que fora de les capitals de província aquests òrgans són genèrics i han de compaginar les guàrdies com a jutjats d'instrucció i la feina que comporten les resolucions civils. I pel que fa als oficials, auxiliars i agents judicials, hi ha jutjats que pel volum de feina els manca personal i, per molt que els secretaris s'hi escarrassin, és difícil que els nomenin més gent. Tot això és el que provoca bona part del retard habitual de què tant es queixen els clients."**

Sense vocació és difícil treballar quinze anys en el món de l'advocacia i la Francesca Brulles ho sap molt bé: **"Aquesta és una professió que crema molt i és evident que si no t'agrada molt no podries continuar-la exercint. De totes maneres, també haig de dir que hi ha hagut temporades que he passat per una certa crisi personal en aquest aspecte. I això és perquè des que vaig començar fins ara m'adono que s'ha perdut molt l'ètica que existia entre companys."** I així com abans es mantenien els anomenats **"pactes entre cavallers"** avui s'ha d'anar en compte perquè **"no sempre es respecta el que s'havia acordat."**

Però la confiança que es desprèn de la seva imatge ens fa estar convençuts que mai ningú ha sortit descontent del seu despatx i que continuarà lluitant per tirar-lo endavant en els molts anys que encara li resten com a professional.

“A les persones que em vénen a veure al despatx, els dic sempre que haurien de tenir un advocat de reserva, pel dia que el necessitin, i, abans de prendre una decisió, fer-li una consulta”

Francesca Brulles - Montcada i Reixac (Vallès Occidental)